

POŚLUBOWAĆ SIĘ (1) *vb impf*

2 sg m *praet* -ś się poślubowął.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Składać ślub oddania się Bogu [komu]: Izałz nie pomniŝ co nápiŝano ná márnym czele twoim/
gdyś lie poślubował Pánu łwemu? *RejPos* 252v.

Formacje współrdzenne cf ŚLUBIĆ.

KW, (KO)